

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

בפני כב' השופטת ר. למלשטריך- לטר

תובעים

1. אופק שחידם ת.ז. xxxxxxxxxxxx

2. בית אופנה GI

ע"י ב"כ עו"ד בן צוק

נגד

נתבעים

1. נג'יב שחאדה ת.ז. xxxxxxxxxxxx

2. VIVIERO MEN

ע"י ב"כ עו"ד פארס ג'ריס

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה כנגד הנתבע בגין הפרת זכויות יוצרים ב-18 יצירות צילום של דוגמנים שדגמנו "חליפות חתן". כתב התביעה מנה עילות תביעה נוספות, אלא שהסיכומים הצטמצמו לעילה של הפרת זכויות יוצרים, והיא בלבד. בצד הפיצוי הכספי התבקש צו מניעה קבוע.

2. עובדות הרקע

2.1 לתובע 1, עוסק מורשה, עסקי אופנה בכפר ג'וליס, ובין היתר סלון כלות, סלון חתנים ומספרה, תחת השם המסחרי "בית אופנה GI". העסק קיים משנת 2008 ומ-2012 קיים גם העסק לחליפות חתן. התובע הקים אתר אינטרנט גדול שמופיעות בו תמונות של בגדי חתן הנמכרים על ידו. כמו כן לתובע אתר בפייסבוק שאף בו מפורסמים מגוון מוצריו, לרבות תמונותיהם.

2.2 התובע שכר שירותי צילום מקצועי וגייס ארבעה דוגמנים (קרובי משפחה וחברים) אשר צולמו כשהם עוטים את החליפות הנחשקות. הצילומים נערכו בסטודיו הצלם בשני שלבים – צילומים ביוני 2015 וצילומים במרץ 2016. הצילומים נעשו באופן מקצועי ואיכותי. (להלן "התצלומים"). התצלומים הועלו לאתר ולדף הפייסבוק של התובע. כמו כן התצלומים הראשונים פורסמו בשלטי חוצות בסמוך בתחילת שנת 2016.

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

2.3 לנתבע 1, עוסק מורשה, עסק לאופנת גברים וכן סלון חתנים לממכר חליפות בכפר יאסיף תחת השם המסחרי VIVIERO MEN. גם לנתבע דף בפייסבוק, ובנוסף הוא מפרסם את מרכולתו באינטרנט באתר עיתון מקומי בשם "אל מדאר".

2.4 ביום 6.7.16 נודע לתובע כי 18 התצלומים הועתקו במלואם על ידי הנתבע ופורסמו באתר "אל מדאר" תחת שם בית העסק של הנתבע, וכן פורסמו בדף הפייסבוק של הנתבע תחת השם VIVIERO MEN. על כל אחד מהתצלומים נשתל הלוגו של בית העסק של הנתבע. במקום שלא היה מוטבע על התצלומים לוגו של התובע – נשתל הלוגו של הנתבע, ובשאר התצלומים (8 תמונות) נשתל הלוגו של בית העסק של הנתבע **תוך מחיקת** הלוגו של בית העסק של התובע.

3. שימוש בתצלומי התובע

3.1 הוכח חד משמעית כי בית העסק של הנתבע עשה שימוש ב-18 התצלומים, תמונות מקור של התובע, ללא רשותו. (ראו נספח 8 לתביעה). בחלק מהתצלומים אף נמחק הלוגו של התובע ונשתל לוגו של הנתבע.

3.2 הנתבע אישר זאת, אך טען כי מי שעשה שימוש בתצלומים ושתל אותם באתרו ללא ידיעתו, הוא איש פרסום ומעצב שעובד איתו כ"פריילנסר", בשם אברהים גירייס, המקבל תשלום חודשי עבור שירותי הפרסום שלו. גירייס הצהיר כי הוא מפרסם אך ורק עבור עסקו של הנתבע. הנתבע טען כי פרסום התצלומים נבע מטעותו של גירייס שכן האחרון מקבל מספר רב של תמונות. גירייס הצהיר כי בשל כמות גדולה של תמונות שהוא מקבל, התבלבל ופרסם את התצלומים של התובע. הנתבע טען כי מיד עם היוודע לו אודות פרסום התצלומים נתן הוראה להסיר מיידית את כל התצלומים.

4. המסגרת הנורמטיבית לדיון

4.1 ס' 11 לחוק זכויות יוצרים תשס"ח 2007 קובע כי לבעל זכות יוצרים הזכות הבלעדית לעשות ביצירה את הפעולות שהוגדרו –

"11. זכות יוצרים ביצירה היא הזכות הבלעדית לעשות ביצירה, או בחלק מהותי ממנה, פעולה, אחת או יותר, כמפורט להלן, בהתאם לסוג היצירה:

(1) העתקה כאמור בסעיף 12 – לגבי כל סוגי היצירות;

(2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;

(3) ביצוע פומבי כאמור בסעיף 13 – לגבי יצירה ספרותית,

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאזה ואח'

יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית ותקליט;

(4) שידור כאמור בסעיף 14 – לגבי כל סוגי היצירות;

(5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי כל סוגי היצירות;

(6)

(7)

הפרת זכות יוצרים מוגדרת בס' 47 לחוק זכויות יוצרים כאחת הפעולות המנויות בס' 11 שנעשית ללא רשות בעל זכויות היוצרים. גם מי שמרשה לאחר לעשות פעולה כזו נחשב כמפר זכות יוצרים –

”47. העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות

בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור,

בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות

היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי

הוראות פרק ד'.

ס' 48 לחוק דן הפרה עקיפה של זכות יוצרים, דהיינו אם המפר ידע

או היה עליו לדעת בעת ביצוע הפעולה כי העותק הוא מפר –

”48. העושה אחת מהפעולות האלה בעותק מפר של

יצירה, מפר את זכות היוצרים, אם בעת ביצוע

הפעולה, ידע או היה עליו לדעת כי העותק הוא

עותק מפר:

(1) מכירה או השכרה, לרבות הצעה או העמדה למכירה או להשכרה;

(2) החזקה למטרה עסקית;

(3) הפצה בהיקף מסחרי;

(4) הצגה לציבור בדרך מסחרית;

(5) ייבוא לישראל שלא לשימוש עצמי כהגדרתו בסעיף

129 לפקודת המכס.

4.2 להבדיל מהפרה ישירה של זכות יוצרים, שם אין דרישה בחוק כי האדם המבצע את אחת הפעולות האמורות ידע שמדובר ביצירה המוגנת בזכות יוצרים, הרי שבהפרה עקיפה נדרש כי המבצע ידע על ההפרה של זכות היוצרים. אך לא מדובר רק בידיעה בפועל, אלא גם בידיעה קונסטרוקטיבית, (”ידע או היה עליו לדעת”). היינו – מצב שבו היה על האדם המבצע את אחת הפעולות האמורות

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730-07 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

לדעת כי מדובר בעותק מפר. הקביעה כי הפרה עקיפה כמוה כהפרת זכות יוצרים באה ליתן מעטפת נוספת להגנת האינטרסים של בעל זכות היוצרים באופן שמורחב מעגל האחראים להפרה (ראו על הפרה ישירה ועקיפה דברי כב' השופט זילברטל בע.א. 5097/11 **טלראן תקשורת (1986) בע"מ נ צ'רלטון בע"מ** (2.9.13) ס' 14 ו-18 לפסק הדין; וכן על הפרה עקיפה דברי כב' השופט מלצר בע.א. 4630/06 **דפנה שפר נ. תרבות לעם (1995) בע"מ** (8.7.12) ס' 28 לפסק הדין).

5. מיהו אברהים גירייס או - הנתבע הפר זכות יוצרים

- 5.1 בתצהיר תשובה לצו המניעה ובכתב ההגנה הסתפק הנתבע בכך שציין כי הפרסום נעשה על ידי איש שלישי שהוא איש פרסום ומעצב, ללא ציון שמו, והוא זה אשר עשה שימוש בתצלומים, כנראה כתוצאה מטעות כנה. במעמד הדיון בצו המניעה נתבקש ב"כ הנתבע לחשוף את שמו, ואז צין ב"כ הנתבע כי שמו אברהים גירייס, והוא עובד כ"פרילנסר", לפי חשבונית.
- 5.2 גם במהלך דיון ההוכחות, לא הוצג כל הסכם שיש לנתבע עם גירייס. הנתבע טען כי יש להם הסכם בע"פ. גם לא הוצגה כל חשבונית על עבודה משותפת. לבד מעדות הנתבע ועדות גירייס, לא הוצגה כל אסמכתא חיצונית כלשהי או תיעוד שיכול לעגן את הטענה כי גירייס הוא המפרסם עבור הנתבע. עובדה היא כי גירייס איננו עובד כמפרסם עבור צד נוסף כלשהו.
- 5.3 בדיון צו המניעה הזמני נחקר הנתבע וציין כי הוא עובד עם מר גירייס באופן רצוף. על אופן העבודה ציין תחילה "למשל, הגיעו לי תמונות מאיזה חברות אני שולח לאברהים גירייס והוא שם לי את הלוגו. לפעמים שולחים לי עם הלוגו והוא משנה אותו". לאחר מכן ציין כי גם גירייס נכנס לפייסבוק, כי יש לנתבע אישור ממספר חברות לקחת תמונות שלהן ולשנות אותן. הנתבע ציין כי הוא משלם חודשית לגירייס כאשר גירייס יודע מראש איזה תמונות של חברות הוא יכול להעלות לאתרים.
- במהלך ההוכחות חזר וטען הנתבע כי יש לו הסכם בעל פה עם חברות מסוימות שמאפשרות לו לקחת תמונות ולעשות בהן שימוש באתר שלו, למשל מחברת נאוטיקה, אימפוריום ולנטיני ווק. התמונות נשלחות אליו, והוא מעביר אותן לאברהים גירייס. (עמ' 17, 18 לפרטיכל).
- הנתבע אישר כי הוא נוהג לפרסם תמונות לגבי מוצרים, גם כשהמוצרים שבתמונות לא נמצאים אצלו למכירה.
- 5.4 לגבי התצלומים הספציפיים נשוא הדיון, תחילה השיב הנתבע כי **קבל** חלק מהם בווטסאפ, אחר כך ציין שלא קבל אותן בווטסאפ, או בכל דרך אחרת. (עמ' 18

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 27730-07-16 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

לפרטיכל). הנתבע ציין שיש לאיברהים רשות להיכנס ולקחת תמונות מכל מיני חברות, אבל לגבי התצלומים נושא הדיון, הנתבע הודיע שהוא לוקח אחריות על פרסומם.

5.5 מעדות הנתבע יכולתי להתרשם כי הוא זה ששולח לג'ירייס את התמונות ומאשר לו מאיזה אתרים לקחת. תומכת בכך גם שיחת טלפון שהנתבע צטט - הנתבע העיד כי לאחר שראה את התצלומים באתריו התקשר לג'ירייס לשאול מהיכן התמונות, וג'ירייס ענה לו שזה מהאתרים שהנתבע אמר לו לקחת, אך הנתבע הכחיש זאת לטענתו בשיחת הטלפון עם ג'ירייס.

5.6 הפעולה של הסרת הלוגו של התובע, שהוא עסק מתחרה, ושיתלת הלוגו של הנתבע, מלמדת על כך שהשימוש שנעשה לא היה תמים.

5.7 בנסיבות כפי שצוין לעיל, כאשר עולה כי מי שמנהל את העסק, מעביר תמונות לשימוש המפרסם שלו או מאפשר לו לקחת תמונות מחברות מסוימות בשל אישור שיש לו, יש לראות את הנתבע כמי שבצע את פעולות ההפרה באופן ישיר. על מנהל העסק, במקרה זה, השולט על ערוצי הפרסום אחריות אישית להפרה, מה גם שהפרת הזכויות נעשתה לצורך שימוש המסחרי. קביעה זו מתחזקת נוכח הצהרת הנתבע כי הוא לוקח אחריות על פרסום התצלומים.

5.8 למעלה מהצורך אוסיף כי גם הפרה עקיפה של הנתבע משמעה- הפרת זכויות היוצרים של התובע על ידי הנתבע. במקרה כזה אברהים ג'ירייס הינו המפר הישיר, התצלומים הינם עותק מפר, **ועל הנתבע היה לדעת** כמנהל העסק, כמי ששולט על ערוצי הפרסום מתוקף תפקידו ומחליט לגביהם, וכמי שנותן את ההוראות לאנשים העובדים עמו, כי הוא מציג לציבור בדרך מסחרית עותק מפר. לפיכך יש לראותו כמפר זכות יוצרים.

6. סכום הפיצוי

6.1 חוק זכויות יוצרים קובע אפשרות לפסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק (ס' 56). החוק מתווה את השיקולים שרשאי בית המשפט לשקול, ובין היתר - היקף ההפרה, משך הזמן בו בוצעה ההפרה, חומרת ההפרה, הנזק הממשי שנגרם לתובע והרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, מאפייני פעילותו של הנתבע, טיב היחסים בין התובע לנתבע ותום ליבו של הנתבע.

ס' 56 (ג) לחוק קובע - "לענין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה אחת."

6.2 משך ההפרה - הנתבע טען כי משך ההפרה היה קצר ביותר, זמן של שעות בלבד. לאחר שהוכחה הפרה, עובר נטל השכנוע אל הנתבע להראות כי זמן ההפרה היה

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

שעות בלבד. משך זמן ההפרה ובמיוחד מועד תחילתה מצוי בידיעה הייחודית של הנתבע ולפיכך הנטל להביא ראיות עובר לשכמו של הנתבע. ראו דברי כבי השופט

מ. חשין בע"א 6205/98 מייקל סקוט אונגר נ. עופר (15.7.01) -

"הלכה שמכבר היא שמקום שבו מוטל על תובע להוכיח עובדה המצויה בידיעתו הייחודית של הנתבע, לא תידרש מן התובע, בשלב הראשון, אלא כמות הוכחה קטנה עד שהנטל להוסיף ולהביא ראיות יוטל על שכמו של הנתבע. ראו, למשל: ע"א 210/88 החברה להפצת פרי הארץ בע"מ נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה, כפר-סבא [2], בעמ' 644-645; ע"א 1842/90 בר לב נ' רפפורט [3], בעמ' 230-231; לקיבוץ אסמכתאות ולתיאור ההלכה, ראו י" קדמי על הראיות (כרך ג) [27], בעמ' 1265."

התובע העיד כי לראשונה למד על ההפרה ביום 6.7.16. יומיים לאחר מכן נפגש עם עורך הדין וחתם על יפוי כח. (צילום דפי הפייסבוק על ידי עורך הדין נושא בגוף הדף את התאריך 8.7.16). כתב ההתחייבות העצמית נחתם ביום 11.7.16. הבקשה לצו מניעה זמני הוגשה ביום 13.7.16. צו המניעה הזמני במעמד צד אחד ניתן ביום 14.7.16 והורה לתובע להעביר את ההחלטה לנתבע עד ליום 15.7.16. הנתבע לא ידע לומר מתי הועלו התצלומים לראשונה לאתרו, על אף שאישר כי יש לו בפייסבוק תאריך ושעה מתי הועלו התמונות. (עמ' 21 לפרטיכל). אי המצאת ראיה שניתן להמציאה מקימה חזקה כי הבאתה היתה עומדת לרועץ לנתבע. ראו ע"א 143/08 קרצמן נ' שירותי בריאות כללית (26.5.10)-

הימנעות מלהביא ראיה שיכולה הייתה לתמוך בטענתו של בעל דין, מקימה חזקה שבעובדה שהיה באותה ראיה לפעול לחובת הנמנע (ראו, לדוגמה, ע"פ 728/84 חרמון נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3) 617, 625 (1987); ע"א 2275/90 לימה נ' רוזנברג, פ"ד מז(2) 606, 614 (1993) בסמוך לאותיות ה-ו; ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתתיהו, פ"ד מה(4) 651, 658 (1991); ע"א 293/90 גרינהולץ נ' מרמלשטיין (לא פורסם, 28.12.94); י"

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730-07 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

קדמי על הראיות – הדין בראי הפסיקה כרך שלישי, (תשס"ד)
בעמודים 1649-1650).

כמו כן לא ידע הנתבע לומר באיזה תאריך או שעה הורדו התמונות. הנתבע העיד כי מיד כשנודע לו דאג להסיר את התצלומים, ציין שמדובר בכמה שעות, אך לא הביא כל אסמכתא לכך.

יש ראיות מבוססות על הפרה שנמשכה לפחות 9 ימים, ויתכן שהיתה גם מעבר לכך, אולי אף שבועות.

בענין זה יש להביא במסגרת השיקולים את העובדה כי התובע, מרגע גילוי ההפרה, נמנע מלשלוח מכתב התראה לנתבע, מה שיכול היה להקדים את הורדת התצלומים מאתרי הנתבע.

6.3 האם בתום לב - קשה להתרשם שהנתבע פעל בתום לב על אף שזו היתה טענת הנתבע. נקודת המוצא היא שהנתבע עצמו שולט על פרסומי העסק, ונושא באחריות לתצלומים שפורסמו במסגרת עסקו. הפרסום כלל מחיקת לוגו של מתחרה ושתילת הלוגו של הנתבע. מדובר בפעולה יזומה שבאה למחוק זכרו של המתחרה מהתמונה. התובע פעיל בשוק בתחום חליפות חתנים לפחות משנת 2012, עסקו בגליל בכפר ג'וליס בגליל, וסביר שעסק מתחרה של הנתבע בכפר יאסיף בגליל מודע לקיומו.

6.4 מדובר בשני עסקים מתחרים - עובדה נוספת שיש להביא במסגרת השיקולים הינה כי מדובר בבתי עסק מתחרים, המכוונים לאותו קהל לקוחות באותו סוג מוצר. התובע העיד כי החליפות בתצלומים מיובאות על ידו מחו"ל. הנתבע אישר שאין בעסקו חליפות למכירה מסוג אלו המופיעות בתצלומים המפרים ששתל באתריו. מכאן, שהצגת התצלומים באתרי הנתבע כוונה כדי למשוך קהל לקוחות מהמתחרה.

6.5 היקף ההפרה – מדובר בשימוש של מספר תצלומי דוגמנים לובשי חליפות שצולמו על ידי צלם מקצועי בסטודיו שלו. התצלומים פורסמו באתר הפייסבוק של הנתבע וכן באתר האינטרנטי של "אל מאדר".

ס' 56 (ג) קובע כי יראו הפרות המתבצעות ב"מסכת אחת של מעשים" כהפרה אחת. בספרות ובפסיקה הובעו דעות שונות כיצד יש לפרש את ס' 56 (ג) לחוק זכות יוצרים, והאם הפרה שנעשית על ידי פרסום או פרסומים, לפי סוגה, יכולה להיחשב כמסכת אחת של הפרות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

הלכה היא, כפי שנטבעה בפסיקה הקודמת לחוק זכות יוצרים משנת 2007 אגב דיון בס' 3א לפקודה, כי לא כל פעולה המהווה מעשה של הפרה תיחשב כהפרה העומדת בפני עצמה, אלא יש לבחון את מספר ההפרות כמספר הזכויות שנפגעות. עמד על כך כבוד הנשיא שמגר בע"א 592/88 שגיא נ' עיזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל, (4.3.92), שם נקבע כי על אף שהמחזה הועלה מספר פעמים רבות, מדובר בהפרה אחת המזכה בפיצוי -

“ההפרה אשר בה דן הסעיף ואשר בגינה ניתן לבקש פיצוי סטטוטורי, מוסבת, בדרך כלל, על זכות יוצרים אחת שהופרה על ידי הנתבע, ואין זה משנה מה מספרם של האקטים המפרים ששימשו בהפרתה של אותה הזכות. את הביטוי 'כל הפרה' יש לפרש כמתייחס לכל סוג הפרה; הווי אומר, אפשר להטיל את הפיצוי הסטטוטורי מספר פעמים, רק מקום בו הנתבע או הנתבעים הפרו מספר זכות יוצרים אשר בגין הפרתן הם נתבעים”

“.....המבחן השולט הוא מבחן הזכות שנפגעה ולא מבחן העסקה... עם זאת, יש שכאשר מבוצע אותו מעשה עוולה בהזדמנויות נפרדות, לסירוגין ובתקופות שונות, יתכן לראות, במצבים מסוימים, כל פעילויות חוזרות כאלה כמקימות עילות תביעה עצמאיות...”

הבדיקה האם מדובר במסכת אחת של הפרות אם לאו, מתייחסת לשני חתכים שונים: מספר השימושים שנעשה בזכות, (האם מספר אקטים מפרים יחשבו להפרה אחת) וכן האם מספר זכויות שהופרו יחשבו כהפרה אחת. (למשל: האם סדרה של מספר צילומים יחשבו להפרה אחת).

ראו לענין זה, פסק הדין של כב' השופט זילברטל תא 3560/09 (י-ם) ראובני נ. מפה – מיפוי והצאה לאור בע"מ (6.1.11), שם הובאה סקירה מפורטת של פסקי דין מחוזיים שהחליטו בכל מקרה לגופו, מהו מספר ההפרות. לפעמים סדרה של חמשה תצלומים היוו הפרה אחת, לעומת מקרים אחרים בהם מספר תצלומים היוו מספר הפרות כמספר התצלומים, וכך לגבי השמעת 5 יצירות מוסיקליות שנחשבו כהפרה אחת, או 173 מאמרים קצרים שהפרתם נחשבה כהפרה אחת וכו'. בפסק דין ראובני הנ"ל נקבע כי מספר ההפרות הוא כמספר התצלומים

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730-07 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

שכן "כל אחד מהתצלומים הנדונים הוא בחזקת יצירה מקורית ועצמאית, שחיבורה חייב השקעה של זמן, מאמץ, כשרון ומקוריות, ולפיכך היא זה מוצדק לקבוע כי כל אחת מהיצירות עומדת בפני עצמה, כך שהפרה של הזכויות בה מחייבת הענקת פיצוי נפרד ועצמאי." וראו גם ת"א (מרכז) 11-03-60164 א.י.ס. אדור בע"מ נ' שלמה אילשייב, (26.6.13), וכן פסיקה הקודמת לחוק זכות יוצרים תס"ח 2007 רע"א 4148/09 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בע"מ נ' חדד (30.7.09) שם נקבע שהשמעת 13 יצירות מוגנות בגן אירועים במהלך אירוע אחד מהווים הפרה אחת. לעומת זאת העתקת חלקים מ-11 חוברות של דקל, נקבע שמהוות 11 הפרות שונות (ע"א 3616/92 דקל שירותי מחשב להנדסה (1987) בע"מ נ' חשב היחידה הבין קיבוצית לשירותי ניהול אגודה שיתופית חקלאית בע"מ (10.12.97). השוו לכה שנדחתה טענה כי כל עמוד באתר אינטרנט הוא יצירה בפני עצמה (ת.א. 6182/04 לייב דיאנאס בע"מ נ. קופמוי - ווב בע"מ (11.9.05)).

בית המשפט העליון (מפי כב' השופט דנציגר) חזר ברעא 4148/09 על ההלכה לפיה המבחן הקובע הוא סוג הזכות שנפגעה.

יש הנוקטים בגישה כי יש לפרש את המונח שבחוק "מסכת אחת של מעשים" בצמצום (ט' גרינמן, זכויות יוצרים, מהדורה שנייה, תשס"ט, עמ' 784-785), והשוו לסקירת המחבר עמית אשכנזי במאמרו "פיצויים ללא הוכחת נזק" אשר מתייחס להרחבה של ס' 56 לעומת החוק הקודם - "במסגרת מסכת אחת יכללו, באופן עקרוני, הן הפרות של זכויות שונות באותה יצירה והן הפרות של זכויות בכמה יצירות. עם זאת, יש להראות זיקה בין המעשים השונים בן בזמן והן במקום." (יוצרים זכויות – קריאות בחוק זכות יוצרים עמ' 597).

יש לזכור שממילא נקבע שיקול דעת רחב לבית המשפט בקביעת גובה הפיצוי לפי ס' 56, מה שמאפשר להגיע לתוצאה רצויה לכימות הנזק הראוי.

כאן במהלך שני ימי צילום צלם אותו צלם 4 דוגמנים שונים, שתמונותיהם הוצגו על ידי הנתבע. הצילומים נערכו בסטודיו של הצלם, כשהדוגמנים עוטים חליפות חתן לצורך פרסום עסקו של התובע. מבחינת היקף ההשקעה וייחודיות היצירה ועצמאותה, ניתן לראות בתמונות אלו לדעתי, כארבע יצירות (צילומי כל דוגמן מהווה יצירה) לצורך קביעת סכום הפיצוי לפי ס' 56.

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 אפריל 2017

ת"א 16-07-27730 שחידם ואח' נ' שחאדה ואח'

6.6 יש לציין כי התובע לא שלח מכתב התראה כלשהו לנתבע טרם הגשת תביעתו לבית המשפט, מכתב שהיה יכול לקצר את משך ההפרה. על כך שאי משלוח מכתב התראה מהווה אחד השיקולים שילקחו בחשבון ראו גם דברי כבי' השופט ארנון הת.א. (מרכז) 9289-02-09 אסף יצחק גולני נ. ד"ר משה כהן (8.2.12).

6.7 לסיכום - בהתחשב במכלול השיקולים שצינו לעיל, מחד - העדר משלוח מכתב התראה כלשהו על ידי התובע לנתבע, משך ההפרה שנע בין ימים אולי למספר שבועות, מאידך - העובדה שמדובר בעסק מתחרה, העובדה שעלה ספק לגבי תום הלב של הנתבע, ובהתחשב בהיקף ההפרה - אני סבורה שעל הנתבע לפצות את התובע בסכום כולל של 40,000 ₪. לסכום זה יש להוסיף שכ"ט עו"ד והוצאות בסכום כולל של 7,500 ₪.

7. הנתבע ישא בפיצוי התובע ותשלום הוצאותיו כמפורט בס' 6.7 לעיל. התשלום בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד ליום התשלום בפועל.

8. צו המניעה הזמני מיום 14.7.17 יהיה צו מניעה קבוע.

9. המזכירות תודיע לצדדים על פסק הדין.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

ריבי למלשטריך-לטר, שופטת

הוקלד על ידי מיכל זבטני